

על גבורה דעתיק והוא התיקון השני הנ"ל, "קרומא דאורא אזדכיך וסתים", היינו הקרום אשר במנות אריך המלביש לתפארת דעתיק כנ"ל, אינון "עמר נקי תליין בשיקולא", היינו שערות דאריך העומדים במשקל שוה במקום האזנים שהם נצח והוד דעתיק הפנימים כנ"ל, "רעוא דרעוין אתגלייא בצלותא דתתאה", היינו יסוד דעתיק המתגלה במצח דאריך, "אשגחא פקחא דלא נאים ונטיר תדירא, אשגוחתא דתתא באשגחותיה דנהירו עילאה", היינו ב' פרקין תתאין דנצח והוד דעתיק המתלבשים בעיני אריך המשגיחים תמיד ומאירים לעיני ז"א, "חוטמא דביה תרין נוקבין דפרדשקא ואתער רוחא לכולא" היינו חוטם דאריך המלביש למלכות דעתיק וממנו בא רוח לז"א ולמלכא משיחא כנ"ל.

פרקא שתיתאה

התלבשות הפרצופין על אריך עד ב"ע / המלכות רגליה יורדות מות למקום הקליפות / העשיה מלבישה על עקביים דא"ק / סוד בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי / כל הנשמות שבגוף יתוקנו מרם בא הגאולה / סוד כלם נקבצו באו לך / סוד נשמות עשרה הרוגי מלכות הם דוגמת אורות הכלים של המלכים וגופם הם ככלים / נשמתם חזרה לעלות אל המחשבה העליונה בסוד כך עלה במחשבה / סוד ממתים ירך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים

אריך אנפין אתפשט עד דאסירי מלך תמן דמעת העשוקים, ניהומין לא יקבלון בגין רגליהו ירדו מות, וכל מאן דלא עזיר להון ודאי עם נבל ולא חכם, ועל אינון דסליקו להון אתמר כך עלה במחשבה.

הנה אריך אנפין נעשה מנקודת הכתר שהיתה בטבור דא"ק, ואחר התיקון נתארך ומלא את כל האצילות, ועליו מלבישים כל הפרצופין כידוע, כי אבא ואמא מלבישים על חג"ת דאריך, וזו"נ מלבישים על נה"י דאריך, עד אשר רגליו מגיעים למטה ועליו מלבישים ב"ע, וכידוע המלכות נקראת רגליה יורדות מות כי הקליפות יונקות ממנה, הם הם הקליפות רח"ל שהם עושקים את הניצוצין קדישין, והם אסירי המלך אשר אסורים בקלי' ודמעת העשוקים אשר אין להם מנחם, וזה לשון העץ חיים הקדוש (ש"ג פ"ב): הרי אם ירצה המעיין להעמיק בדברינו אלה יסתכל היות א"ס פנימיות לעולמות ומקיף כל העולמות, ורגלי קומת א"ק המלביש את א"ס מברית עד סיום כל העולמות אבי"ע, ואצילות לבוש לז"ת דמלכות שבו, וכל בריאה לבוש לז"ת דמלכות דאצילות, וכל היצירה לבוש לז"ת דבריאה, וכל עשיה לבוש לז"ת דמלכות דיצירה, והיה (נ"א כי) עקביים דא"ק מתלבשים ב"ס דעשיה וכ"א כלולה מק' הרי אלף יומין דחול כי שם הקלי' כולם, ובהשתלם להזדכך ולהתברר האור מעולם העשיה שהוא יסוד יעקב י' עקב כי הם עשר ניצוצי אורה הניתנין בעקב שהוא עולם העשיה כי אז בעקבא משיחא היא א"ק חוצפא יסגא, ואח"כ יעמדו רגליו על הר הזתים דכתיב ועמדו רגליו וגו' וישתלם קומתו ועליו נאמר הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. ישכיל מעשיה בסוד ונחמד העץ להשכיל עץ הדעת, ירום מיצירה, ונשא מבריאה, וגבה מאצילות, מא"ד אותיות אדם, הוא א"ק, אז יבוא משיח בע"ה ומחת לצלמא על רגלוהי הם הקלי' שכנגד ג' עולמות ב"ע כי על האצילות נאמר אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן. עכלה"ק. ובוזה יובנו דברי המאמר "אריך

אנפין אתפשט עד דאסירי מלך תמן דמעת העשוקים נחומין לא יקבלון בגין רגליהו ירדו מות",

ומה שאמר במאמר "וכל מאן דלא עזיר להון ודאי עם נבל ולא חכם", פירוש מי שלא עוזר לניצוצות לעלות בסוד עוזר דלים אזי במקום שיהיה לב"ן ל"ב נתיבות חכמה ונ' שערי בינה נהפך לנב"ל ולא חכם, ומה נפלא להעתיק מה שמצאנו בשער הפסוקים (ישעיה), וזה לשונו הקדוש: שאי סביב עיניך וראי גו', הנה ר"ת כלם נקבצו 'באו' לך הוא נבל. והענין הוא, כמה שנתבאר אצלינו בשער הגלגולים, כי כל הנשמות שבגוף, יתקנו טרם בא הגאולה, ואפילו איזו ניצוץ קדושה מועטת, לא ידח ממנו נדח, כי אפילו בלעם, לפי שהיה בו קצת ניצוץ קדושה, נתגלגל בנבל הכרמלי, ושם היתה תחלת תקונו בקדושה, ומשם ואילך נשלמו כל הניצוצות שהיו כלולים בו. ועד"ז יהיה בכל שרשי הנשמות, כלם יתקנו קודם הגאולה, ואז יתגאלו. ואז שאי סביב עיניך וראי, כי כל ניצוצות נשמות בניך, שהיו מפורזות בין הקליפות, נקבצו ובאו לך אל הקדושה, ונתקנו. אפילו הניצוצות של בלעם, שנתגלגלו בנבל, שלא חשב אנוש, נקבצו ובאו לך. ואמרת בלבבך מי ילד אלה. עכ"ל.

ומה שכתב "ועל אינן דסליקו להון אתמר כך עלה במחשבה" נעתיק מעץ חיים הקדוש (שער נ פרק ה), וזה לשונו הקדוש: זה סוד נפלא כי כל הנשמות הקדושים של י' הרוגי מלוכה נתלבשו בחלוקא דרבנן שהם גופותם ממש פנימית הנעשה מטפת קרי שהם סוד עץ הדעת טו"ר, נמצא כי נשמותיהן הם תכלית הקדושה והוא דוגמת אורות הכלים של המלכים הנ"ל. אך גופם חלוקא דרבנן הם מסט"א דעץ הדעת שהם דוגמת הכלים של המלכים הנ"ל, וכמו שבכלים ההם היה שבירה וירדו למקום המות בסוד עץ הדעת כך אלו הגופים הוצרכו להריגה כדי לברר הסיגים שבהם, ואחר שנתברר הסיגים שבהם ע"י הריגה אז נתברר הטוב שבהם וחזרו לעלות למעלה ממקום שירדו שהיא המחשבה העליונה, דוגמת הכלים של המלכים שעלו שם בסוד מ"ן להתקן בפרצופי אצילות כנודע, וז"ס שתוק כך עלה במחשבה ר"ל עי"ז עלו במחשבה בסוד מ"ן במחשבה עליונה בסוד מ"ן במחשבה לתקן אותן הגופין דילהון שהיה בהן פסולת מסט"א, נמצא כי מפאת נשמתן היו צדיקים גמורים טוב ולא רע לכן לא שלט בהו ס"א, וז"ש ממתים ידך ה', אמנם מפאת גופם הנעשים מעה"ד שלטה בהם סט"א שהיא החלודה והפסולת שע"ג הזהב, וז"ס ממתים מחל"ד, ועי"כ עלו ונתבררו בבחינת מ"ד ומ"נ כנודע עד או"א ששניהן נקראים חיים, וז"ס חלקם בחיים. עכ"ל.

פרקא שביעאה

י"ג תיקוני דיקנא / באור מקיף הם ח' ספירות דחכמה ממלכות עד בינה זה' ספירות דכתר מיסוד עד חסד מלמטה למעלה ובאור פנימי הם מלמעלה למטה / הן בפנימי והן במקיף החכמה היא למעלה מן הכתר / י"ג מדות דמיכה הם השפע הפנימי הנמשך ממוחא פתימאה ונקראים שבחא דעתיקא / סוד ב' המזלות / סוד נוצר חסד ונו"ן רבתי דנוצר